

мъкватъ въ земята. Върху рохкава черноземна почва червеитѣ изчезватъ за 2—3 минути.

— Но какъ се заравя той? — попита дѣтето. Нали червеятъ не може да изравя прѣстѣта съ крака, както слѣпото куче или кърта?

— Той прави това не всѣкога по единъ и сѣщи начинъ, а споредъ случая. Ако прѣстѣта е доста рохка, червеятъ прокарва прѣдния изтегленъ край на тѣлото си между прѣстенитѣ зърна, като изкарва на прѣдъ дебелината си мускулеста глѣтка и поради това тоя край надебелява нагърчва врата си и така разтласква прѣстѣта настрана. Слѣдъ това тѣлото му се промъква като клинъ прѣзъ тѣй отворената дупка. Но въ твърда почва и на голѣма дълбочина тоя начинъ не помага. Тамъ той се залавя да прояде прѣстѣта, за да си отвори пжтъ. Той гълта прѣстѣта прѣкарва я прѣзъ храносмилателния си каналъ и я изхвърля навънъ прѣзъ заднепроходното отвѣрстие.

— На каква дълбочина се заравятъ дъждовнитѣ червеи? — попита Борисъ.

— Това зависи отъ годишнитѣ врѣмена, врѣмето и свойствата на почвата. Въ сухо и студено врѣме ги намираме на дълбочина около два метра. На такава дълбочина дъждовнитѣ червеи прѣзимуваатъ, като се събиратъ по нѣколко въ една поширока дупка. Когато се стопли врѣмето, тѣ отново излизатъ нагорѣ.

— Азъ мисля, че дъждовниятъ червей нѣма никаква полза отъ прѣстѣта, съ която той пълни стомаха и червата си — забѣлѣжи Павелъ.

— О, не, напротивъ! Това е неговото най-обикновенно занятие прѣзъ деня. Той гълта постоянно прѣстѣ не само за да си прокопава нови пжтеки,